

شما و داروی بیهوشی شما

این بروشور اطلاعاتی را در مورد آنچه که هنگام انجام عمل جراحی با بیهوشی باید انتظار داشت، ارائه می‌دهد. محتوای بروشور توسط گروهی از دکتران بیهوشی و با مشارکت بیماران و نمایندگانشان تهیه شده است. با مطالعه این سند، با سایر منابع اطلاعاتی مفید این حوزه نیز آشنا خواهید شد.

فهرست مطالب

این جزوه موارد زیر را توضیح می‌دهد:

- انواع مختلف داروهای بیهوشی
- پیش از عمل جراحی چه اتفاقی می‌افتد؟
- چگونه در مورد خطرات و گزینه‌ها با دکتر بیهوشی خود صحبت کنید
- چگونه برای عمل جراحی آماده شویم
- در روز عمل جراحی چه اتفاقی می‌افتد؟
- پس از عمل جراحی چه اتفاقی می‌افتد؟
- اطلاعات بیشتر را در کجا می‌توان یافت

بیهوشی چیست؟

بیهوشی باعث می‌شود که شما درد و احساسات ناخوشایند را حس نکنید. بیهوشی می‌تواند به روش‌های مختلف انجام شود و همیشه به این معنی نیست که شما خواب هستید.

بیهوشی با توجه به روش انجام، انواع مختلفی دارد:

بیهوشی موضعی شامل تزریق‌هایی است که بخش کوچکی از بدن شما را بی‌حس می‌کند و معمولاً برای اعمال جراحی نسبتاً کوچک استفاده می‌شود. شما هوشیار می‌مانید اما درد را حس نمی‌کنید. این معمولاً توسط جراح در حین عمل جراحی انجام می‌شود.

بیهوشی منطقه‌ای (مانند بلوک‌های ستون فقرات، اپیدورال یا عصبی) شامل تزریق‌هایی است که قسمت بزرگتر یا عمیق‌تری از بدن را بی‌حس می‌کند. شما هوشیار می‌مانید یا مقداری آرام‌بخش دریافت می‌کنید، اما بدون درد هستید. در برخی عمل‌های جراحی، ممکن است فشار را حس کنید.

بیهوشی عمومی دارویی است که حالت خوابی عمیق ایجاد می‌کند. استفاده از این نوع بی‌حوشی در برخی عمل‌های جراحی و مداخلات پزشکی ضروری است. شما بی‌هوش هستید و هیچ چیزی را حس نمی‌کنید. داروهای بیهوشی عمومی معمولاً در رگ تزریق می‌شوند یا به صورت گاز استنشاق می‌شوند، یا ترکیبی از هر دو.

آرام بخش دارویی است که به شما احساس خواب آلودگی و آرامش می‌دهد. شما کاملاً خواب نخواهید بود و ممکن است نسبت به محیط اطراف خود آگاه باشید.

آرام بخش اغلب با بیهوشی موضعی یا منطقه‌ای استفاده می‌شود. آرام بخش ممکن است بسته به روش، سبک یا عمیق باشد و پس از آرام بخشی ممکن است همه‌چیز، هیچ‌چیز یا بعضی چیزها را به یاد بیاورید.

برای اطلاعات بیشتر درباره داروی آرام‌بخش، لطفاً بروشور توضیح درباره داروی آرام‌بخش ما را که در وبسایت‌مان موجود است ببینید www.rcoa.ac.uk/patient-information/translations/farsi

اطلاعات بیشتر در مورد انواع مختلف بی‌هوشی‌ها را در اینجا می‌توانید پیدا کنید www.rcoa.ac.uk/patient-information/translations/farsi

درباره دکتران بیهوشی

دکتران بی‌هوشی، پزشک‌هایی هستند که آموزش تخصصی دیده‌اند. این متخصص‌ها:

- درباره انواع بیهوش کنندگان که برای عمل جراحی شما مناسب هستند با شما گفتگو می‌کنند.
- اگر گزینه‌های دیگری موجود باشد، به شما کمک می‌کنند تا خطرات، مزایا و گزینه‌های جایگزین را انتخاب کنید و در مورد آنها با شما مشورت می‌کنند.
- سپس برنامه‌ای را برای بی‌هوشی و کنترل درد با موافقت شما برنامه‌ریزی می‌کنند.
- داروهای بیهوشی شما را می‌دهند و مسئول حفظ سلامت و ایمنی شما طی عمل جراحی و در اتاق هوش‌آوری (ریکاوری) هستند. همچنین ممکن است با سایر متخصص‌های مراقبت‌های سلامت بسیار آموزش دیده ملاقات کنید. اطلاعات بیشتر در مورد این شغل‌ها و تیم بیهوشی را در وبسایت ما بخوانید: www.rcoa.ac.uk/patientinfo/anaesthesia-team

کلینیک پیش ارزیابی قبل از عمل جراحی

(کلینیک پیش ارزیابی)

اگر یک عمل جراحی برنامه‌ریزی شده انجام می‌دهید، ممکن است از شما دعوت شود چند هفته یا چند روز پیش از عمل جراحی به یک کلینیک ارزیابی پیش از عمل مراجعه کنید. گاه برای جراحی‌های کوچک‌تر، یک پرستار با شما تماس می‌گیرد یا ممکن است از شما خواسته شود که یک پرسشنامه را پر کنید.

لطفاً موارد زیر را با خود به همراه بیاورید:

- لیستی از داروهایی که مصرف می‌کنید یا اینکه داروهای خود را در بسته‌بندی کامل بیاورید (می‌توانید یک کپی از این لیست را از دکتر داروساز یا پزشک عمومی خود بگیرید)
- اطلاعات مربوط به آزمایش‌ها و درمان‌های انجام‌شده در سایر بیمارستان‌ها
- اطلاعات مربوط به حساسیت‌های خودتان یا اعضای خانواده‌تان به داروهای بیهوشی
- آخرین نتایج اندازه‌گیری فشار خون.

مهم است که فشار خونتان را به محض اطلاع از اینکه قرار است عمل جراحی کنید، در کلینیک پزشک عمومی خود چک کنید. در صورت بالا بودن فشار خون شما، درمان را می‌توان خیلی پیش از عمل جراحی شروع کرد تا از تاخیر در جراحی جلوگیری شود. پرستاران کلینیک:

- سؤالاتی را مطرح می‌کنند تا به اطلاعاتی دقیق درباره فعالیت‌ها و مشکلات سلامتی جسمانی و روانی‌تان دست پیدا کنند
 - از شما درباره حساسیت‌ها و واکنش‌هایتان می‌پرسند (لطفاً، اطلاعات مربوطه را به همراه داشته باشید)
 - فهرستی دقیق از داروهای مصرفی شما، از جمله مسکن‌های بلندمدت، تهیه می‌کنند
 - سؤالی را درباره مصرف سیگار، الکل و مواد مخدر تفریحی مطرح می‌کنند
 - وزن و قد خود شما را اندازه می‌گیرند
 - فشار خون، ضربان قلب و سطح اکسیژنتان را اندازه‌گیری می‌کنند
 - در صورت لزوم، به صدای قلب و قفسه سینه‌تان گوش می‌دهند
 - ترتیب انجام آزمایش‌های خون لازم را می‌دهند
 - یک نوار قلب (ECG) انجام دهید که قلب شما در صورت لزوم بررسی شود.
 - برای بررسی وجود هرگونه عفونت، یک سواب پوست و/یا بینی می‌گیرند
 - توصیه‌هایی را درباره داروهایی که لازم است پیش از عمل جراحی مصرف کنید و مسکن‌هایی که باید در زمان ریکاوری در خانه داشته باشید در اختیارتان قرار می‌دهند.
 - به شما درباره روش و هرگونه خطر، اطلاعات می‌دهند.
 - به شما درباره زمان توقف خوردن و آشامیدن، اطلاعات می‌دهند.
- اگر تشخیص بدهند که ممکن است به انتقال خون نیاز داشته باشید، اطلاعات مربوطه را در اختیارتان قرار می‌دهند.
- همواره از انتقال خون اجتناب می‌شود مگر در موارد ضروری. همچنین می‌توانید اطلاعات مربوط به آن‌ها را در وبسایت NHS بیابید:

www.nhsbt.nhs.uk/what-we-do/blood-services/blood-transfusion

ملاقات شما با دکتر بیهوشی

شما ممکن است با یک دکتر بیهوشی در کلینیک پیش‌ارزیابی ملاقات کنید. در غیر این صورت در روز عمل جراحی خود با دکتر بیهوشی خود در بیمارستان ملاقات خواهید کرد. او در مورد نوع بیهوش کننده که می‌توانید داشته باشید شامل مزایا، خطرهای و ترجیحات شما گفتگو می‌کند و شما با هم تصمیم خواهید گرفت که کدام نوع بی‌هوشی برای شما بهترین است.

با این حال، همه انواع بیهوش کننده برای همه انواع عمل‌های جراحی مناسب نیستند.

اگر انتخابی برای بیهوش کننده وجود داشته باشد، تصمیم‌گیری درباره نوع بی‌هوشی مورد استفاده، به موارد زیر بستگی دارد:

- نوع عمل جراحی شما
- هرگونه مشکلات پزشکی و خطرات خاص برای شما
- ترجیحات شما و دلایل این ترجیحات
- توصیه‌ها و مهارت‌های خاص دکتر بیهوشی

■ تجهیزات، کارکنان و منابع در بیمارستان.

خطر و تصمیم‌گیری مشترک

بیهوش کننده های جدید بسیار ایمن هستند. برخی عوارض جانبی شایع ناشی از داروهای بی‌هوشی یا تجهیزات مورد استفاده وجود دارند که معمولاً جدی یا طولانی مدت نیستند. خطرات در افراد گوناگون متفاوت است و به روش و تکنیک بیهوشی مورد استفاده بستگی دارد.

دکتر بیهوشی شما درباره خطراتی که معتقد است برای شما مهم‌ترند با شما گفتگو می‌کند. او تنها در صورتی درباره خطرهای با شیوع پایین‌تر با شما گفتگو می‌کند که آن خطرها به کیس شما مرتبط باشند.

اگر مایل به مطالعه جزئیات بیشتر درباره خطرهای مرتبط با بیهوشی هستید، لطفاً اینجا را ببینید:

www.rcoa.ac.uk/patient-information/translations/farsi

تصمیم‌گیری مشترک

تصمیم‌گیری مشترک تضمین می‌کند که افراد برای اتخاذ تصمیم‌هایی که برایشان مناسب است، حمایت شوند. این یک فرآیند مبتنی بر همکاری است که در آن یک پزشک، بیمار را برای تصمیم‌گیری درباره درمانش حمایت می‌کند.

این گفتگو مطالب زیر را جمع بندی می‌کند:

■ تخصص پزشک، مانند گزینه‌های درمانی، اویدنس (مستندات و شواهد)، خطرها و فواید

■ آنچه بیمار بهتر می‌داند: ترجیحات، شرایط شخصی، اهداف، ارزش‌ها و باورهای او.

در این وبسایت بیشتر بیاموزید: www.england.nhs.uk/personalisedcare/shared-decision-making

در اینجا چند ابزار وجود دارد که می‌توانید از آنها برای استفاده حداکثری از گفتگو با دکتر بیهوشی یا کارکنان ارزیابی پیش از عمل استفاده کنید:

Choosing Wisely UK BRAN framework

از این به عنوان یادآوری برای پرسیدن سوالات در مورد درمان استفاده کنید.

https://bit.ly/CWUK_leaflet

NHS سه سوال می‌پرسد

ممکن است نیاز باشد درباره مراقبت‌های سلامت خود انتخاب‌هایی انجام دهید.

https://bit.ly/NHS_A3Qs

مرکز مراقبت‌های پیش و پس از عمل جراحی (CPOC)

CPOC یک انیمیشن برای توضیح تصمیم‌گیری مشترک تولید کرده است.

www.cpod.org.uk/shared-decision-making

سوالاتی که ممکن است بخواهید بپرسید

اگر درباره بیهوش کننده خود سوالی دارید، آن را یادداشت کنید (می‌توانید از مثال‌های زیر استفاده کنید و پرسش خود را در فضای زیر اضافه کنید). اگر می‌خواهید پیش از روز عمل با یک دکتر بیهوشی صحبت کنید، با تیم ارزیابی پیش از عمل جراحی تماس بگیرید تا هماهنگی لازم برای ارتباط تلفنی یا ملاقات حضوری با یک دکتر بیهوشی در یک کلینیک را انجام دهند.

1. آیا بیهوش کننده برای من خطرهای ویژه دارد؟

2. آیا بیهوش کننده بر بهبودی من پس از جراحی تأثیر می‌گذارد؟

آماده شدن برای عمل جراحی

بیمارهایی که اندام متناسب‌تری دارند و می‌توانند سلامت و سبک زندگی خود را بهبود بخشند، پس از جراحی سریع‌تر و با عوارض کمتری بهبود می‌یابند.

اقدامات بسیاری وجود دارند که برای آماده‌سازی خود برای یک عمل جراحی می‌توانید انجام دهید. حتی تغییرات کوچک می‌تواند تفاوت بزرگی ایجاد کند. ممکن است بخواهید سطح فعالیت بدنی خود را افزایش دهید و رژیم غذایی خود را بهبود بخشید. اگر مشروب می‌خورید یا سیگار می‌کشید، باید به فکر کاهش مصرف یا حتی ترک آن باشید.

اگر یک مشکل پزشکی مزمن دارید، با کلینیک پزشک عمومی خود بررسی کنید که آیا پیش از جراحی کاری وجود دارد که می‌توانید برای بهبود آن انجام دهید یا خیر.

منابع «قوی‌تر، سالم‌تر، زودتر» (Fitter Better Sooner) ما اطلاعاتی که برای تناسب اندام و آمادگی بهتر برای عمل جراحی خود نیاز دارید را در اختیاران قرار می‌دهند. لطفاً برای اطلاعات بیشتر وبسایت ما را ببینید:

www.rcoa.ac.uk/patient-information/translations/farsi

در روز عمل جراحی شما

بیمارستان باید دستورالعمل‌هایی شفاف درباره زمان توقف خوردن و آشامیدن به شما بدهد. این دستورالعمل‌ها مهم هستند. اگر هنگام بیهوشی، غذا یا مایعی در معده شما وجود داشته باشد، می‌تواند به گلو و ریه شما وارد شود و جان شما را به خطر بیندازد.

اگر دیابت دارید، لطفاً با بیمارستان خود در مورد زمان توقف خوردن و آشامیدن و نحوه مصرف داروها در روز عمل جراحی خود مشورت کنید.

اگر سیگاری هستید نباید در روز عمل جراحی خود سیگار بکشید، زیرا این کار باعث کاهش میزان اکسیژن خون شما می‌شود. همچنین نباید ویپ بکشید.

اگر داروی خاصی مصرف می‌کنید، باید دستورالعمل‌های خاص تیم ارزیابی پیش از عمل را درباره نحوه مصرف دارو در روز عمل جراحی رعایت کنید. به شما اجازه داده می‌شود تا در صورت نیاز، قرص را با یک جرعه آب مصرف کنید.

اگر از داروهای رقیق کننده خون مانند وارفارین، کلوپیدوگرل یا ریواروکسابان استفاده می‌کنید، باید با مشاور خود یا تیم ارزیابی پیش از عمل مشورت کنید که آیا باید مصرف آن‌ها را قطع کنید یا چه زمانی باید مصرفشان را قطع کنید. آن‌ها خطرات خون ریزی و خطرات ناشی از توقف درمان را بررسی می‌کنند و با شما برنامه‌ریزی می‌کنند. پرستاری که مراقبت از شما را بر عهده دارد، پیش از جراحی، همه دستورالعمل‌های لازم را به صورت شفاف در اختیار تان می‌گذارد.

اگر زمانی که قرار است به بیمارستان بیایید، احساس کسالت و ناخوشی می‌کنید، لطفاً برای گرفتن مشاوره با بخش تماس تلفنی بگیرید.

لطفاً پیش از مراجعه به بیمارستان لاک، ناخن‌های مصنوعی یا ژل ناخن‌هایتان را بردارید و پاک کنید. در این صورت، گیره‌ای که به انگشتان متصل می‌شود و سطح اکسیژن خونتان را حین بیهوشی اندازه می‌گیرد درست عمل خواهد کرد.

آماده شدن برای عمل جراحی

پرستار روپوش مخصوص بیمارستان را به شما می‌دهد و توضیحات لازم را درباره لباس‌های زیری که می‌توانید هنگام عمل به تن داشته بشید در اختیار تان می‌گذارد.

ممکن است از شما خواسته شود که جوراب‌های کشسان (الاستیک) بپوشید تا خطر لخته شدن خون در پاهای خود را کاهش دهید. پرستار شما مچ‌بندهای شناسایی را به مچ دست یا مچ پا و در برخی بیمارستان‌ها در صورت داشتن هر گونه آلرژی یک مچ‌بند اضافی می‌چسباند.

پیش دارو (pre-med) گاه قبل از برخی بی‌هوشی‌ها داده می‌شود. پیش‌داروها بدن شما را برای جراحی آماده می‌کنند - ممکن است باعث تسکین درد شوند، اسید معده را کاهش دهند یا به آرامش شما کمک کنند.

اگر شما یک زن در سنین باروری هستید، پرستار بر روی نمونه ادرار آزمایش بارداری انجام می‌دهد. این آزمایش بخشی از روال استاندارد کار است.

شما باید جواهرات و یا هر نوع پیرسینگ تزئینی را در بیاورید. اگر نمی‌توانید آن را در بیاورید، پرستارها آن را با چسب می‌پوشانند تا از آسیب به آن یا پوست شما جلوگیری کنند. حلقه ازدواج را معمولاً می‌توان پوشید. ممکن است نوشیدن یک آب کوچک به شما پیشنهاد شود.

زمانی که شما برای عمل جراحی خود فراخوانده می‌شوید

- یکی از کارکنان همراه با شما به اتاق عمل خواهد آمد.
 - معمولاً می‌توانید از عینک، لنزهای تماسی و سمعک و دندان مصنوعی تا زمانی که در اتاق بی‌هوشی قرار بگیرید استفاده کنید. اگر بی‌هوشی عمومی نداشته باشید، ممکن است بتوانید آنها را نگه دارید.
 - اگر بی‌حسی موضعی یا منطقه‌ای دارید، ممکن است بتوانید دستگاه الکترونیکی خود را همراه با هدفون برای گوش دادن به موسیقی بیاورید (پیش از آن با پرستار خود مشورت کنید).
 - ممکن است با همراهی یکی از کارکنان یا با یک صندلی چرخ‌دار یا روی یک تخت یا تخت چرخ‌دار به سمت اتاق عمل بروید. اگر پیاده به اتاق عمل می‌روید، معمولاً می‌توانید لباس خواب و دمپایی خود را بپوشید.
- پیش از شروع بیهوشی، هنگام ورود شما به بخش جراحی، بررسی‌های معمول انجام می‌شوند. از شما نام، تاریخ تولد، عمل جراحی شما، محل انجام عمل جراحی روی بدن شما، آخرین باری که خورده‌اید یا نوشیده‌اید و اینکه آیا آلرژی دارید، پرسیده می‌شود. این بررسی‌ها در همه بیمارستان‌ها روتین هستند.

آغاز بیهوشی

بیهوشی شما ممکن است در اتاق بیهوشی یا در اتاق عمل آغاز شود. دکتر بیهوشی شما با یک دستیار آموزش دیده کار خواهد کرد. دکتر بیهوشی یا دستیار، مانیتورهایی برای اندازه گیری ضربان قلب، فشار خون و سطح اکسیژن و هر تجهیزات دیگری که مورد نیاز است را وصل می کند.

یک کانول یا لوله پلاستیکی نازک در یک رگ خونی در پشت دست یا بازوی شما قرار می گیرد. این برای دادن بیهوش کننده و سایر داروهای مورد نیاز هنگام جراحی و پس از آن استفاده خواهد شد. اگر قرار دادن کانول شما را مضطرب می کند، ممکن است بتوانید از کرم بی حس کننده موضعی برای بی حس کردن آن ناحیه استفاده کنید.

بیهوشی عمومی

■ داروهای بیهوشی از طریق کانول به رگ تزریق می شوند. این روش عموماً برای آغاز بیهوشی و همچنین تزریق سایر داروها هنگام جراحی استفاده می شود. همچنین ممکن است از طریق ماسک به شما اکسیژن داده شود.

■ پس از آن که شما به خواب رفتید، یک لوله تنفسی وارد می شود تا در صورت نیاز اکسیژن و گازهای بیهوش کننده به شما بدهد. لوله تنفسی پیش از بیدار شدن شما از خواب، خارج می شود.

اطلاعات بیشتر در بروشور مجرای تنفسی و تنفس شما در طول بیهوشی:

www.rcoa.ac.uk/patient-information/translations/farsi

داروهای بیهوشی منطقه ای

اگر بیهوشی منطقه ای دارید، موارد زیر رخ می دهد:

■ دکتر بیهوشی از شما می خواهد که هنگام تزریق بی حرکت بمانید. او ممکن است از یک دستگاه ویژه فراسوت برای قرار دادن بی حس کننده موضعی استفاده کند. هنگامی که بیهوش کننده شروع به اثر می کند، ممکن است احساس مور مور شدن گرم داشته باشید.

■ عمل جراحی شما تنها زمانی انجام می شود که شما و دکتر بیهوشی مطمئن شوید که ناحیه بی حس شده است. او چندین آزمایش انجام خواهد داد تا مطمئن شود که بیهوش کننده جواب می دهد.

■ در صورتی که تحت آرام بخشی قرار نگیرید، هشدارتان حفظ خواهد شد و متوجه اطراف و اتفاقات پیرامونتان خواهید بود یک پرده، شما را از مشاهده عمل جراحی باز می دارد مگر اینکه بخواهید و تیم اتاق عمل موافقت کنند که می توانید تماشا کنید.

■ یکی از اعضای تیم بیهوشی همواره در نزدیکی شماست و هر گاه بخواهید می توانید با او صحبت کنید.

■ همچنین ممکن است بتوانید هنگام انجام عمل جراحی با هدفون به موسیقی گوش دهید.

اتاق ریکاوری

پس از عمل جراحی، معمولاً به اتاق ریکاوری برده می شوید، بخش ویژه ای در نزدیکی اتاق عمل که در آن هنگام به هوش آمدن از داروی بی هوشی به دقت پایش می شوید. کارکنان ریکاوری مطمئن می شوند که شما تا حد امکان راحتید و هر داروی اضافی که ممکن است نیاز داشته باشید را به شما می دهند. هنگامی که آن ها مطمئن شدند که شما به سلامت از بیهوش کننده خود به هوش آمده اید و تخت خالی موجود است، شما را به بخش باز می گردانند.

مسکن درد پس از جراحی

نوع و میزان مسکن درد پیشنهادی به شما بستگی به عمل جراحی و میزان درد شما پس از عمل جراحی دارد. برخی افراد بیش از دیگران به مسکن درد نیاز دارند.

به طور کلی، درجاتی از درد یا ناراحتی را باید در طول دوره بهبودی انتظار داشت. مسکن‌های قوی‌تر می‌توانند در تسکین درد بسیار خوب باشند، اما ممکن است در طولانی مدت عوارض جانبی مانند حالت تهوع، یبوست و اعتیاد داشته باشند.

برای تسکین درد ممکن است مسکن‌های زیر به شما پیشنهاد شود:

- قرص، کپسول یا شربت برای قورت دادن - اینها برای همه انواع درد استفاده می‌شوند. آن‌ها معمولاً حداقل نیم ساعت طول می‌کشد تا اثر کنند. برای اینکه این داروها اثر کنند باید بتوانید غذا بخورید، بنوشید و احساس بیماری نکنید.
- تزریق‌ها - این تزریق‌ها ممکن است به صورت داخل وریدی (از طریق کاتول به داخل رگ برای تأثیر سریع‌تر) یا عضلانی (به عضله ران یا باسن با استفاده از سرنگ که حدود ۲۰ دقیقه طول می‌کشد تا اثر کند).
- کنترل درد توسط بیمار (PCA) - این شامل یک دستگاه با یک دکمه فشاری است که با فشار دادن آن، دوز کمی از یک مسکن قوی را مستقیماً به داخل آنژیوکت یا سرم شما می‌ریزد. این پمپ طوری برنامه‌ریزی شده است که مانع از ورود بیش از اندازه مسکن به بدنتان شود. پمپ PCA (کنترل درد توسط بیمار) کنترل مستقیم فرایند تسکین درد را در اختیار خودتان قرار می‌دهد.
- بی‌حس‌کننده‌های موضعی و بلوک‌های منطقه‌ای شامل نخاعی و اپیدورال - این نوع بی‌هوشی می‌تواند برای تسکین درد پس از جراحی بسیار مفید باشد. جزئیات بیشتر را می‌توانید در بروشورهای ما، بی‌حس‌کننده‌های درد اپیدورال پس از جراحی، بی‌حسی نخاعی و بلاک‌های عصبی برای جراحی شانه، بازو یا دست پیدا کنید:

www.rcoa.ac.uk/patient-information/translations/farsi

تسکین درد پس از ترخیص از بیمارستان

با وجود این که احتمالاً هنگام ترخیص از بیمارستان مقداری داروی مسکن به شما داده می‌شود، خرید داروهای مسکن بدون نسخه و آماده نگه داشتن آن‌ها در خانه، منطقی است. اگر دو هفته پس از ترخیص از بیمارستان همچنان به داروهای مسکن بدون نسخه نیاز دارید، باید با پزشک عمومی خود تماس بگیرید تا در این مورد بیشتر گفتگو کنید.

ممکن است پس از عمل جراحی برای شما مسکن‌های حاوی مخدر تجویز شود. مهم است که این داروها را در اسرع وقت کاهش داده و سپس قطع کنید زیرا استفاده مداوم از آن‌ها می‌تواند آسیب قابل توجهی به شما وارد کند.

اطلاعات بیشتر در مورد مسکن‌های حاوی مخدر را در وب‌سایت دانشکده طب درد می‌توانید بیابید:

www.fpm.ac.uk/opioids-aware/information-patients

رفتن به خانه و زمان درخواست کمک

پس از عمل جراحی نمی‌توانید رانندگی کنید، بنابراین باید ترتیبی دهید که تاکسی یا یک فرد شما را برساند.

پیش از ترخیص درباره ورزش‌هایی که باید برای بهبودی انجام دهید و نحوه مراقبت از زخمتان اطلاعاتی به شما داده می‌شود.

شما باید با پزشک عمومی یا بیمارستانی که در آن عمل جراحی خود را انجام داده‌اید تماس بگیرید اگر:

- درد شدید دارید یا دردتان افزایش می‌یابد.

- در ناحیه جراحی شده درد و تورم دارید.
 - درد قفسه سینه یا مشکل تنفسی را تجربه می‌کنید.
 - هر گونه نگرانی دارید که در اطلاعات ترخیصی که توسط بیمارستان به شما داده می‌شود پوشش داده نشده است.
- اگر احساس ناخوشی شدید کردید، باید در اسرع وقت به نزدیکترین اورژانس مراجعه کنید.

سلب مسئولیت

ما همه تلاشمان را می‌کنیم تا اطلاعات ارائه‌شده در این جزوه درست و به‌روز باشند؛ اما نمی‌توانیم تضمینی در این باره بدهیم. البته، انتظار هم نداریم این اطلاعات کلی پاسخگوی همه سؤال‌های احتمالی یا دغدغه‌های مهمتان باشند. باید درباره تصمیم‌ها یا نگرانی‌هایتان با تیم پزشکی‌تان مشورت کنید و این جزوه را فقط نوعی راهنما در نظر بگیرید. جزوه حاضر نمی‌تواند جایگزین توصیه‌های پزشک باشد. استفاده از این جزوه برای مصارف تبلیغاتی یا تجاری ممنوع است. برای مطالعه متن کامل اعلامیه سلب مسئولیت، اینجا کلیک کنید

www.rcoa.ac.uk/patient-information/translations/farsi

همه ترجمه‌ها توسط سازمان Translators without Borders (مترجمان بدون مرز) انجام شده‌اند. با ارزیابی کیفی ترجمه‌ها، تا حد ممکن، از درستی آن‌ها اطمینان به عمل می‌آوریم. البته، همیشه احتمال ترجمه یا برداشت اشتباه از بعضی اطلاعات وجود دارد.

نظرتان را با ما در میان بگذارید.

اگر نظر کلی دارید، لطفاً آن را به آدرس ایمیل زیر بفرستید: patientinformation@rcoa.ac.uk

کالج سلطنتی پزشک‌های متخصص بی‌هوشی

Churchill House, 35 Red Lion Square, London WC1R 4SG

02070921500

rcoa.ac.uk

ویرایش ششم، آوریل ۲۰۲۳

این بروشور پس از گذشت سه سال از تاریخ انتشار آن، بازبینی خواهد شد.

© کالج سلطنتی پزشک‌های متخصص بی‌هوشی ۲۰۲۳
این جزوه می‌تواند به منظور تهیه مطالبی برای اطلاعات بیمار کپی شود. خواهشمند است نام این منبع اصلی را ذکر کنید. اگر می‌خواهید از بخشی این بروشور در نشریه‌ای دیگر استفاده کنید، باید علاوه بر تشکر و قدردانی شایسته، لوگوها، نام تجاری، تصاویر و نمادها حذف شوند. برای کسب اطلاعات بیشتر، لطفاً با ما تماس بگیرید.